

Nr 1092

Av herr **Wiklund** i Stockholm, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 74, med förslag till lag angående ändrad lydelse av 1 och 6 §§ lagen den 4 januari 1956 (nr 2) om socialhjälp.

I proposition nr 74 till årets riksdag föreslår Kungl. Maj:t vissa ändringar i socialhjälpslagen, vilka måste anses i hög grad önskvärda och angelägna för att klarlägga socialnämndernas befogenhet och skyldighet att bedriva en mera uppsökande verksamhet än hittills. Närmast har det gällt att fastslå primär-kommunernas förstahandsansvar för handikappvården. I propositionen understrykes särskilt att det då gäller omvårdnaden även av de psykiskt handikappade. Någon precisering av vilka personer som tillhör denna kategeri lämnas dock inte, vilket sannolikt beror på dels en i propositionen uttalad förhoppning "att avvägningen av insatserna på de områden där närmare bestämmelser om ansvarsfördelningen saknas skall kunna lösas i samråd mellan berörda parter", dels att det enligt propositionen "får ankomma på socialstyrelsen att i den mån det behövs ge huvudmännen anvisningar för verksamhetens bedrivande".

Utöver "handikappade" omfattar plikten att ägna omvårdnad, som "efter behov och förhållande i övrigt kan anses tillfredsställande", även "personer — yngre och äldre — som av andra skäl möter mera betydande svårigheter i sin dagliga livsföring". Några exempel på vilka personer som här avses lämnas inte. En grupp som på det primärkommunala planet synes "hemlös" vad gäller vårdansvaret är — som undertecknad i ett anförande i andra kammaren den 6 mars 1968 i anslutning till proposition nr 7 angående narkotikastrafflag, m. m. utvecklade — sådana narkomaner som inte omfattas av barnavårdslagen, särskilt sådana som saknar insikt om sitt sjukdomstillstånd och vårdbehovet och därtill i vissa fall genom sitt beteende främst under narkotikapåverkan vållar olika slags sociala skadeverkningar. Jag ber att få hänvisa till detta anförande.

Den föreslagna ändringen av 1 § socialhjälpslagen synes ha till konsekvens att vårdansvaret för denna kategori socialt komplicerade narkomaner i första hand skall ankomma på socialnämnderna. Ett uttryckligt klarläggande på denna punkt genom ett av vederbörande lagutskott utarbetat förslag till riksdagsuttalande synes på grund av narkotikamissbrukets växande betydelse vara angeläget. Självfallet förutsättes att de provisoriska riktlinjer för narkomanvården i övrigt, som årets riksdag antagit genom godkännande av proposition nr 7, därigenom inte rubbas. För vården

av den nu angivna kategorin narkomaner skulle socialnämnderna — såvitt lagförslagets konsekvenser här rätt uppfattats — ha förstahandsansvaret genom öppen vård och vid behov genom förmedling av sjukhusvård (eventuellt i en del fall med tillämpning av 4 § lagen om beredande av sluten psykiatrisk vård i vissa fall med socialnämndens ordförande som sökande) samt eftervård. Självfallet avses här främst den öppna vård och eftervård som inte är av medicinsk natur.

Med stöd av vad sålunda anförts hemställas,

att riksdagen vid behandlingen av proposition nr 74 måtte uttala, att den i propositionen föreslagna ändringen av 1 § socialhjälpslagen även omfattar narkomaner, på vilka barnavårdslagen inte är tillämplig, med det förstahandsansvar för denna kategoris vård som följer av ett sådant uttalande.

Stockholm den 2 april 1968

Daniel Wiklund (fp)
i Stockholm
